

1B 9970 Διὰ 2 πτυχίδων

ΑΓΡΟΣΤΟΛΙΟΝ ΤΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1900

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΕΝ ΑΓΟΣΤΟΛΙΩ ΛΑΤΙΚΩ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΩ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΓΗΘ

M. ΑΝΤΥΠΑ

Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Πάσχα

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· καθ' ἣν εἶς «**Ἀστὴρ**» ὑπέρλαμπρος ὠδήγησε τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἐν μορφῇ βρέφους «**ΘΕΟΥ ΤΟΥ**».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· καθ' ἣν, ὁ «**ΘΕΟΣ**» ὑπὸ μορφῇ ἀνθρώπου ἐμφανισθεὶς, ἐθάνη· **Θῆ** ἵνα διὰ τοῦ θανάτου γίνῃ **ἀθάνατος**· ὁ τοιοῦτος θάνατος εἶνε ἡ «**αἰωνιότης**»· τὸ μακρύτερον τῆς τοιαύτης **ΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ** εἶνε ἡ **ἀθανασία**.

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς μεγίστης ἐκείνης· ἐπιτυχῆς καθ' ἣν ἡ ἀλήθεια αἴρης· ῥιφθεῖσα διέλισεν τὰ ἀπέραντα σκότη τῆς «**ἀμυχθείας**» καὶ τοῦ «**ἐγωΐσμου**».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον καὶ δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος εἶδεν καὶ περθεῖν τούτους καλύπτοντας διὰ τοῦ καλοσηαίου βάρους τῶν τὸν «**ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ**» πλὴν ἔμεινεν κυφὸς καὶ ἄκαμπτος·

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ποῖον;

Τὸ σκότος· ἐπεκράτησεν τοῦ σκότους ἀμφότερα δὲ ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἰδοὺ!

Ὅσον παρέλευσις αἰῶνων τόση λαμπρότης ἐν τῇ διακηρυθείσῃ «**μωρίᾳ**»

ΚΑὶ ἡ ἀμοιβὴ εἰς ἐκάτερον ποῖα;

«**Σταύρωσις** εἰς τὸν **ΧΡΙΣΤΟΝ αἰωνιότης**

εἰς τὸν «**ἄνθρωπον**» δηλαδή· **θάνατος** εἰς τὸ «**τέλειον**» ἀθανασία εἰς τὴν ἀτέλειαν..... ἰδοὺ λοιπόν.

Χριστιανέ! ἦλθον καὶ παρήλθον οἱ αἰῶνες καὶ σὺ πιστὸς ἀποκηρυχθεὶς οὐχὶ ὅμως καὶ μιμητὴς ἐν ἔργοις, ἐπαναλαμβάνεις ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν ἐν ἐκαστῇ ἐνικυφῇ τὴν ἐξέλιξιν τῶν «**πυθῶν τοῦ Αἰωνίου**»

Οἶα μωρία! μήπως ὁ Χριστὸς ἐζήτησεν πρὸς σοῦ ἀποκήρυξιν τῶν Πυθῶν Του; μήπως ἐζήτησεν αἰώνιον κάρφωμα ἐπὶ τοῦ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ**; μήπως ἐζήτησεν συνεχεῖς ἐμπτυσμοὺς καὶ αἰώνιον φραγγέλιον; Ὁχι!!... ἐζήτησεν ὑψηλότερον τι τοῦτων, ἐζήτησεν ἰδανικώτερον τι καὶ τιμιώτερον!... ἐζήτησεν νὰ τὸν μιμηθῇς ἐν ἔργοις ὁμοίοις τῶν ἰδικῶν Του

«**Σὲ αὐτὸν νὰ σταυρώσῃς χάριν τῆς «Παγκοσμίου ἀγάπης»** Σὲ αὐτὸν νὰ φέρῃς εἰς ἐμπτυσμὸν καὶ εἰς φραγγέλωμα καὶ εἰς μαρτύριον, κηρύσσων καὶ πράττων τὴν «**Δικαιοσύνην**» καὶ «**ἀλήθειαν**»

Ἡ «**ἀλήθεια**» ἐζήτησε «**ἀλήθειαν**» ἢ αὐτὰπαρνήσεις; «**αὐτὰπαρνήσεις**» ἢ «**θυσιάαν**»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

«ΕΙΣ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ μέγας σκοπὸς οὐχὶ ἡ αἰ-
ωνία ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ» ἀλλ' ἡ εἰς ἀκοινο-
ύησιν τῆς Σταυρώσεως πάντος ὁρῶν
τος τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην»

«ΜΙΑ ἡ μεγάλη διδασκαλία Του αἰκ τῆς ἀλη-
θείας τὸ μαρτύριον» ἐκ τοῦ θανάτου ὁ
ἀληθὴς ἄνθρωπος τουτέστιν «ὁ κατὰ προ-
έγγισιν Χριστός» καὶ ἐκ τούτου ἡ Δικαιο-
σύνη» ἢτοι ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡ-
ΙΣΟΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ.

Τοιαύτη ὅθεν ἡ τοῦ «Λεκαίου» διδασκαλία οὐ-
τινος τὴν μαρτυρικὴν τῶν παθῶν Του ἐβδομάδα διήλ-
θου ἐν πένθει ψευδεῖ καὶ ἐν Προσευ-
χῇ ὑποκριτικῇ!

ΝΑΙ παρήλθεν ἡ ἐβδομάς τοῦ μαρτυρίου-παρήλ-
θεν- ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν-παρήλθεν αἱ ἡμέραι τοῦ
αἵματος-παρήλθεν αἱ ἡμέραι τοῦ σκότους-παρήλθεν
ἡ ἐβδομάς τοῦ ὄρους καὶ τῆς πικρίας-τοῦ φραγγέλω-
ματος καὶ τῶν ἐμπυσιῶν καὶ ἰδού!

Ἡ Λαμπρὰ ἡμέρα ἀνέτειλεν, καὶ αἱ ἀκτῖνες τοῦ
Ἡλίου ἀντὶ νὰ φέρωσι πρὸς τὰ νέφη καὶ τοὺς αἰθέ-
ρας τὸ ἅγιον τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ μὲς αἶμα, φέρουσι τὰ
δάκρυα τῆς χρῆστος τοῦ ἀνθρώπου!

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἡ φύσις Χαίρει καὶ ἀγάλλ-
λεται μετ' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος ὁ «φονεὺς» καὶ
«ἀλάτρης» τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ἐναλλάξ καὶ συνεχῶς!....

ΙΔΟΥ: ἀνέτειλεν ἡ περτέρα πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἔτους, ἡ λαμπρότερη πασῶν τῶν ἐορτῶν τοῦ Χρι-
στιανοῦ.

ἌΛΛ' εἶνε, ἄράγε, ἐορτὴ μόνον ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ;

ΟΧΙ! εἶνε «τὸ ἐνσαρκον προμῆνυμα
τῆς μελλούσης, τῆς ἀληθείας βασι-
λείας, εἶνε τὸ ἐμπρακτον προμῆ-
νυμα τῆς μελλούσης νίκης τῆς ἀγάπης» καὶ
Δικαιοσύνης»

Εἶνε «τὸ μέγαστάλπισμα τῆς Ἑ-
πταστάσεως» τῆς «ἰδανικότητος» κατὰ
τῆς «ῥύλης» εἶναι «τὸ φθερόν Σάλπι-
σμα ὅπερ ἀναγγέλλει εἰς τὴν Οἰ-
κουμένην ὅτι, «ἐσταυρώθη» ἐπὶ τοῦ
ξύλου τῆς Σταυρώσεως καὶ ἐνε-
πύσθη μετὰ τὸ στόμα αὐτῆς «ἀμαθείας»
ἢ ἀλήθειας» καὶ ἡ «Δικαιοσύνη»

Ὁ ΒΑΡΒΑΡΟΣ ἄνθρωπος κατιδὼν ἐνώπιόν του
ἐνσώματον τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν ἐ-
θαμβώθη καὶ ἐσκοτίσθη, καὶ ἐν τῷ σκότει τῆς τυ-

φλόγης του ἐσταύρωσεν καὶ ἐνέπυσεν ταύτην.

ΠΑΝ ἔρχεται ἡμέρα καθ' ἣν ἡ ἐσταυρωθεῖσα
καὶ ἐμπυσιθεῖσα ἀλήθεια ἀναστήσεται ἐν ἀ-
ναστάσει ὑπερῶν ἡρώων καὶ αἰώνια!.....

ΕΡΧΕΤΑΙ ἡ λαμπρὰ αὕτη ἡμέρα τῆς «Ανα-
στάσεως» καὶ τότε οὐαὶ καὶ τρεῖς οὐαὶ εἰς
ἅπαν τὸ μωρὸν καὶ ἀποτρόπαιον οἰκοδόμημα
ὅπερ ἡ «ἀμαθεία» καὶ ὁ «ἐγωϊσμός» τοῦ ἀν-
θρώπου ἐδιμύρησαν: Θέλει κρημνισθῇ εἰς τὰ
ἐγκατα τῆς κολάσεως ἐρέβη συμπραφῆρων μαζύτου
πάντας τοὺς τε κακοβούλους καὶ μωροὺς φονεῖς
τοῦ μεγάλου τῆς ἀνθρωπότητος «Διδοχά-
λου»-πάντας τοὺς «Σταυρόνους» τὴν «ἀ-
λήθειαν»-πάντας τοὺς τοὺς Δαίμονας οὓς ὁ
Ἄδης ἐξέρεσε πρὸς αἰώνιον ὄνειδος καὶ παν-
τοτὴν καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπίνου γενεᾶς-Πάν-
τας τοὺς τοὺς ἀπαρῶντες τὴν ἀ-
λήθειαν νὰ σταυρωθῶσι «ἀντὶ χρῆμα-
τος»!.....

ΤΡΕΜΕΤΕ Σεῖς, ὅτι ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν
μόνοις θέλετε ἐκλέξῃ τὸν ἄτιμον σταυρὸν
τῆς τιμωρίας σας παρὰ δίδοντες ὡς ὁ αὐτοδελ-
φός σας «Ἰούδας» τὸ χρῆμα τῆς «Προ-
δοσίας» καὶ «ἀρπαγῆς»-τὸ χρῆμα ὅπερ στάζει
τὸ αἷμα τοῦ εἰσώου καὶ «Δικαίου»!

ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ δυστυχεῖς Φαρισαῖ-
οι οἵτινες διῆλθετε τὸν κῶνο-
πα καὶ καταπίνετε τὸν «ἄνθρωπον»
διότι ὅταν θὰ ἴδῃτε ὑπεράνω ἡμῶν τὸν «ΑΘΩΟΝ»
καὶ «ΔΙΚΑΙΟΝ» μετὰ θανάτη φέρον ὁρῶ-
παν ὃν δὲν θὰ εἶνε πλέον καιρὸς ἰκεσιῶν καὶ ψευ-
δῶν δακρύων-Τὸ πᾶν τετέλεσται τότε

«ΔΙ' ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ «ΜΙΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΙΩΝΙΑ καὶ ΓΑΥΚΕΙΑ» «ΔΙΑ
ΜΙΑΣ ΔΙΚΑΙΑΣ ΘΥΣΙΑΣ» «ΜΙΑ ΑΠΕΡΑΝΤΟΣ
ΑΡΜΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ».

ΕΥΤΥΧΕΙΣ θνητοὶ σεῖς οἵτινες θέλετε ζῆτε εἰς
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς «ἀναστάσεως» τοῦ «ἀν-
θρώπου» «Μακρὰν θέλει εἶσθαι ἀπὸ ὑμῶν τὸ
ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη, ἀπεχθῇ ὁ φόβος καὶ ἡ πορ-
νεῖα, φοικώδη ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ κακία».

ΟΛΟΙ ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ
ζῶντες ἐν σκοπῷ θὰ ἔχητε τὴν «ΑΓΑΠΗΝ» ἐν
ἀρχῇ ὅταν εὐλογεῖται τὴν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ» «κα-
ούτως! πληροῦται τὸ προάγγελμα τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ-
εἰς ποίμνην-μὴ ποίμνη»-»

ΤΟΤΕ δὲ ὑπέρλαμπρον καὶ ἀνήκουστον ἐν ἁγί-
οις θέλει παρουσιασθῇ πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀφθαλ-
μῶν τῆς ἀνθρωπότητος «Θεῖα»

«ΑΠΟ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῶν θαλασσῶν μέχρι τοῦ
ἐτέρου, καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς κορυφῆς τῶν ὀρέων μέχρι
τῆς ἄλλης οἱ ἄνθρωποι θὰ δίδωσι τὰς χεῖρας φω-
νούντες «ἐρρέτω τὸ σκότος» «ἀρθήτω
τὸ φῶς» «ΚΑΤΩ Αἱ ΠΑΤΡΙΔΕΣ καὶ αἱ ΦΥ-
ΛΑΙ» «ΖΗΤΩ ἡ ΜΙΑ ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ
ὁ Εἰς καὶ ἀπειρος βασιλεὺς ἡ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗ»

ΤΟΤΕ, μόνον τότε, ὦ ἄνθρωπε, θὰ δύνασαι ὑψῶν
τοὺς πλήρεις ἀγάπης ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν ἐν αἰ-
γλῇ «Χριστόν» νὰ προσεύχησαι, Τότε, μόνον
Τότε, τὸ πλήρες ἀληθείας στόμα σου δύναται νὰ
νὰ ὑμνήσῃ Τοῦτον λέγον

«Σὺ ἡ χαρὰ ἡ ὑπεράνθρωπος καὶ ὑψίστη πασῶν-Σὺ
ἡ ἀφ' ἧς ἡδονὴ καὶ παρμεγίστη ἐξ ὅλων-Σὺ ἡ βί-
α τῆς ζωῆς καὶ τὸ Χάος τῆς δυνάμεως-Σὺ τὸ ὑψι-
κὸν τῶν ὑψικυρῶν ὀρέων ὅρος τῆς αὐταπαρνήσεως
-Σὺ τῆς ἀληθείας τὸ γιγάντιον Τέρας-Σὺ τῆς Δικαι-
σύνης ὁ Τίτάν Σκαπανεύς-Σὺ τὸ ἀπέραντον τῆς
ἀρετῆς πύλας-Σὺ ὁ ἄπειρος τῆς ἐλευθερίας οὐρα-
νός-Σὺ τὸ παρμεγίστον τῆς Ἰσότητος δένδρον-Σὺ ὁ
ἀκατανόητος τῆς ἀδελφότητος Πύργος

-Σὺ ὁ τὰς Πλάνας πατήσας-Σὺ ὁ τὸ ἀπεχθές
τῆς κακίας φρούριον ἀλώσας-Σὺ ὁ τὸν ἄνθρωπον
ὑπὲρ τὴν ὕλην θέσας-Σὺ ὁ ἀνθρωπιστικὸς νόμος-Σὺ
τὸ θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας-Σὺ ὁ λύσας τὸν γόρ-
γειν δεσμὸν τῆς ἐφυλῆς» καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ-Σὺ ἡ
τὸ πᾶν-Σὺ καλεῖσαι «ΘΕΟΣ» καὶ θεὸς καλεῖται;
«Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ-ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ».

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης προσευχῆς ποῖον;
«Θεῖα» λατρεῖτον καὶ θεῖον, μυστήριον ἀληθές καὶ
ἐνσαρκον, φωτίζον αἰσθητὰ καὶ ἀναίσθητα καὶ ἀνα-
γκάζον ταῦτα εἰς λατρείαν καὶ προσκύνημα.

Ὁ ἄνθρωπος πλησίον τοῦ θεοῦ ἡ ἀτέλεια
παρὰ τὴν τελειότητα ὁ σταυρώσας σφίγ-
γων ἐν τῇ ἀγάλλῃ τοῦ τὸν σταυρω-
θέντα ὁ ἄνθρωπος κρατῶν τὸν ΔΙΚΑΙΟΝ
«Ὁ ἀγία καὶ ὑψηλὴ εἰκὼν πῶς ἐνώπιόν Σου νὰ μὴ
σκιρτήσῃ ἡ καρδιά μου καὶ νὰ μὴ καλέσω τὸ ἄπειρον
εἰς προσευχὴν πῶς νὰ μὴ κολῶ.

«Ὁ ἀπέραντον τῆς φύσεως βιβλίον, ὦ ἀμέτρητοι
τοῦ οὐρανοῦ Χῖους δέλτοι-ὦ οὐράνιοι τῶν ἀστέρων
κλίμακες-ὦ ὑπὲρ λαμπροὶ τῶν οὐρανίων στρωμμάτων
Ἡλιοι-ὦ ποταμοὶ γαλακτομόρφης καὶ φλογερῆς, ὁ τὸν
οὐράνιον ὄγκον τέμνων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ
ἄλλου, ὦ πλειάδες καὶ ὑάδες καὶ σεῖς οἱ ἄπαιροι κο-
λοσσὶ τοῦ πυρός καὶ τῆς τέχνης-ὦ θάλασσα καὶ ὄρει
φωτὸς καὶ ἀρμονίας-ὦ σὺ τὸ ἄπειρον καὶ ἀτελεύτη-
τον, ὦ σὺ τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, ὦ σὺ ἡ φύσις Σὺμ-
πασα Στήθε! Στήθε! καὶ

Ἡ ἐν Σὺ κίνησις ἢ μεταβληθῇ εἰς καρδίαν καὶ
ἡ ἐν Σὺ δύναμις ἢ μετατραπῇ εἰς διάνοιαν καὶ ὡς εἰς
παρμεγίστος καὶ ἄπειρος κολοσσός αἰσθανόμενος καὶ
δρῶν, γυνυπέησον! γυνυπέτησον! παρ' ἐμοί, καὶ
κρῖνον μαζύ μου

«Ἐνίκησα; θεῖος ἄνθρωπος» εἶπεν ἡ ΤΥΡΑΝΝΙΑ
καὶ ἡ ΔΟΥΛΕΙΑ» ΕΣΤΑΥΡΩΘΗ ἡ ΜΩΡΙΑ καὶ
ὁ ΕΥΓΙΣΜΟΣ.-τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ σήμερον ἀγγέ-
λεται ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ»

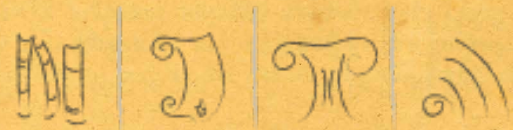
Τύπος «ΠΡΟΟΔΟΥ»

Ἡ «ἀνάστασις» σου Ἀνδ.
ὡς Μαρίνας,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ